

คำกล่าวของ ศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต เอื้ออาภรณ์
ในพิธีอธิการบดีประธานการ
วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙
ณ ห้อง ๑๑๑ อาคารมหาจุฬาลงกรณ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

.....

ท่านนายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.คุณหญิง สุชาดา กีระนันทน์)
ท่านกรรมการสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ท่านอธิการบดี (ศาสตราจารย์ นพ.ภิรมย์ กมลรัตนกุล)
ท่านคณบดี ผู้อำนวยการ คณาจารย์ บุคลากร และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ในวาระที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ผมดำรงตำแหน่งอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ นั้น ผมรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมหาที่สุดมิได้ และจะทุ่มเทสรรพกำลังปฏิบัติหน้าที่เพื่อเทิดพระนาม “จุฬาลงกรณ์” อย่างเต็มความสามารถ ด้วยสำนึกว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประดิษฐานขึ้นเพื่อเป็นอนุสาวรีย์สมพระเกียรติแห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นับเป็นมรดกมรดกสำหรับชาวจุฬาฯ ทุกหมู่เหล่าที่ได้มีโอกาสทำงานและศึกษาภายใต้พระนาม “จุฬาลงกรณ์”

ปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่จะถึงนี้เป็นศุภมงคลสมัยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะครบรอบ ๑๐๐ ปีแห่งการสถาปนา นับเป็นช่วงเวลาอันดียิ่งที่เราจะได้ทบทวนยุทธศาสตร์ในทางวิชาการ การบริหารจัดการ การใช้พื้นที่ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อแสวงหาแนวทางในการจัดการที่ดีที่สุดสำหรับศตวรรษใหม่ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในสังคมไทยและสังคมโลก

ปัจจุบันแนวคิดอันเป็นบรรทัดฐานใหม่สำหรับสถาบันอุดมศึกษา เช่น “เศรษฐกิจแห่งความรู้” “โลกาภิวัตน์” และ “การจัดอันดับ” (หรือ Knowledge Economy, Globalization และ Ranking) ได้กลายมาเป็นกรอบที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจไม่ได้ตอบสนองความคาดหวังของสังคมในมิติอื่น ๆ เช่น การสร้างบัณฑิตที่มากกว่าการเป็นแรงงานและผู้บริโภค คุณูปการของอาจารย์ที่มากกว่าการสอนและการวิจัย หรือ บทบาทของกิจกรรมทางวิชาการและผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง ตลอดจนการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคม ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อขับเคลื่อนและเปลี่ยนแปลงสังคมไปในทางที่ดีขึ้น ผมและคณะผู้บริหารตระหนักร่วมกันว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด และเราจะต้องพัฒนาจุฬาฯ ไปในทิศทางที่มองสังคมเป็นตัวตั้ง ให้คู่เคียงผสานกับความเป็นเลิศทางวิชาการ

ผมมีความเชื่อว่า มหาวิทยาลัยคือแหล่งบ่มเพาะนวัตกรรม ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ ผมยังเชื่อด้วยว่าความหลุดรอดในสังคมถือเป็นเรื่องปกติ และการพยายามจัดการกับความหลุดรอดนั้นจะนำไปสู่นวัตกรรมซึ่งนวัตกรรมในความหมายนี้ไม่จำเป็นต้องมีเทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบหลักเสมอไป หากต้องกอบไปด้วยกระบวนการ และผลลัพธ์ซึ่งมาจากการนำความคิดหรือแนวทางใหม่ ๆ มาใช้เพื่อปรับเปลี่ยนของเดิมให้ดียิ่งขึ้น

หรือสร้างความเปลี่ยนแปลงที่สามารถสร้างมูลค่าหรือคุณค่าใหม่ ๆ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนนำไปแพร่กระจายให้เกิดประโยชน์ในวงกว้างได้

ใน ๔ ปีข้างหน้านี้ ผมและคณะผู้บริหารจึงตั้งใจนำพาจุฬาฯ ของเราไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมชั้นนำที่มุ่งสร้างสรรค์ความรู้และผลผลิตจากการศึกษาวิจัย ตลอดจนบัณฑิตที่เป็นนวัตกรรม ในทางที่จะปรับเปลี่ยนสังคมไทยให้สามารถสร้างมูลค่าและคุณค่าจากทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อนำประเทศออกจากกับดักรายได้ปานกลาง และเป็นกำลังหลักในการร่วมสร้างสังคมที่มีการกระจายโอกาสที่เท่าเทียม เกื้อกูล และเคารพซึ่งกันและกัน ขณะเดียวกันก็มีความเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ในฐานะมหาวิทยาลัยระดับชาติที่ก้าวข้ามไปสู่ความเป็นนานาชาติอย่างเต็มภาคภูมิ

การจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ต้องอาศัยการผนึกพลังและประสานปัญญาทั้งในซีกขวาและซีกซ้ายที่จุฬาฯ มีอยู่ครบครัน กล่าวคือ คณะและสถาบันทั้งในด้านสังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์และมนุษยศาสตร์ รวมถึงวิทยาศาสตร์ทั้งด้านกายภาพและชีวภาพ นอกเหนือไปจากกิจกรรมที่ย้ำเน้นถึงการสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการแล้ว เราจะสร้างสัมพันธ์ภาพและความผูกพันกับสังคมทั้งในระดับชุมชน และมหภาค เพื่อให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่เข้าถึงได้ ตอบสนอง และรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการสร้างบัณฑิตที่มีจิตสาธารณะ เป็นพลเมืองที่รอบรู้เรื่องบ้านเมือง ประกอบกับการสร้างพื้นที่ทางสังคมผ่านกิจกรรมทั้งทางวิชาการ บริการสังคม และศิลปวัฒนธรรม ที่เปิดให้สาธารณะได้ประโยชน์และสามารถเข้ามามีส่วนร่วม

ในส่วนกิจการภายในองค์กร ผมมีความศรัทธาในความเป็นมืออาชีพและธรรมาภิบาลที่ผู้บริหารทุกชุดที่ผ่านมาได้รังสรรค์ให้ก่อเกิดในจุฬาฯ มาโดยตลอด และจะสานต่อสิ่งดีงามที่มีอยู่ให้สืบเนื่องต่อไป พร้อม ๆ กับการปรับเปลี่ยนบางส่วนที่จำเป็น การเสริมศักยภาพให้แก่บุคลากร และการสร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่รองรับการเป็นมหาวิทยาลัยนวัตกรรมชั้นนำ และการเป็นมหาวิทยาลัยระดับนานาชาติได้อย่างแท้จริง

ผมตระหนักถึงความคาดหวังของคนไทยทั้งแผ่นดินที่มีต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะเดียวกันก็เชื่อมั่นในศักยภาพและพลังอันยิ่งใหญ่ของน้ำใจน้องพี่ศิษย์พูนทั้งมวล ที่จะร่วมกันนำพาประเทศไทยไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ที่พัฒนาถาวร สมดังคำกล่าวที่ว่า “เกียรติภูมิจุฬาฯ คือเกียรติแห่งการรับใช้ประชาชน”

ขอบคุณครับ